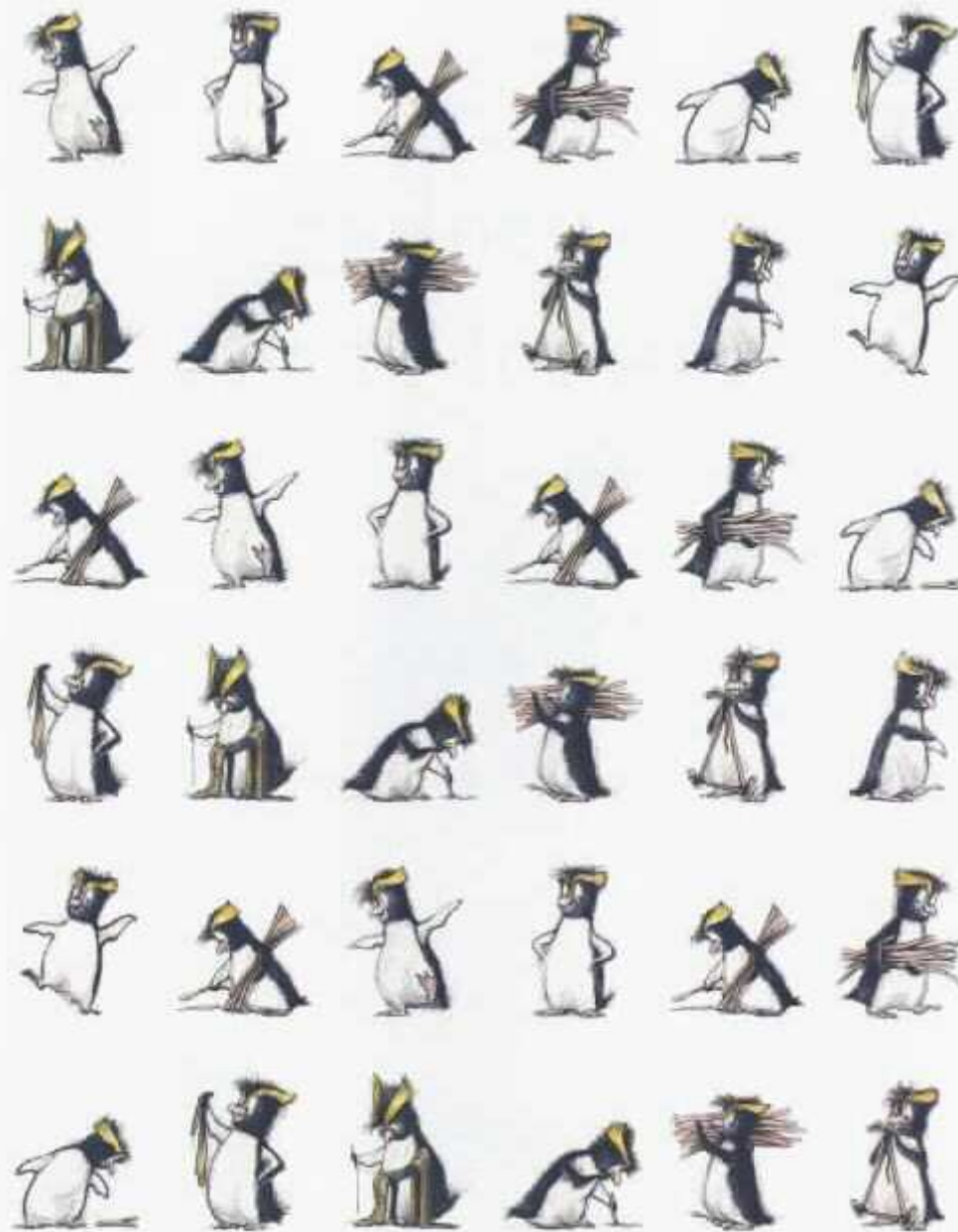


סידני



ומפלצת הים







לפני הרבה זמן אנשים צדו באוקיאנוס הדרומי עם צלצלים ומוטות. אלה היו
זמנים אכזריים.
אלה היו זמנים מפחידים..
לכולם.

יום אחד ארגז מוזר נפל לים מאוניה ואיש לא הרגיש בכך.



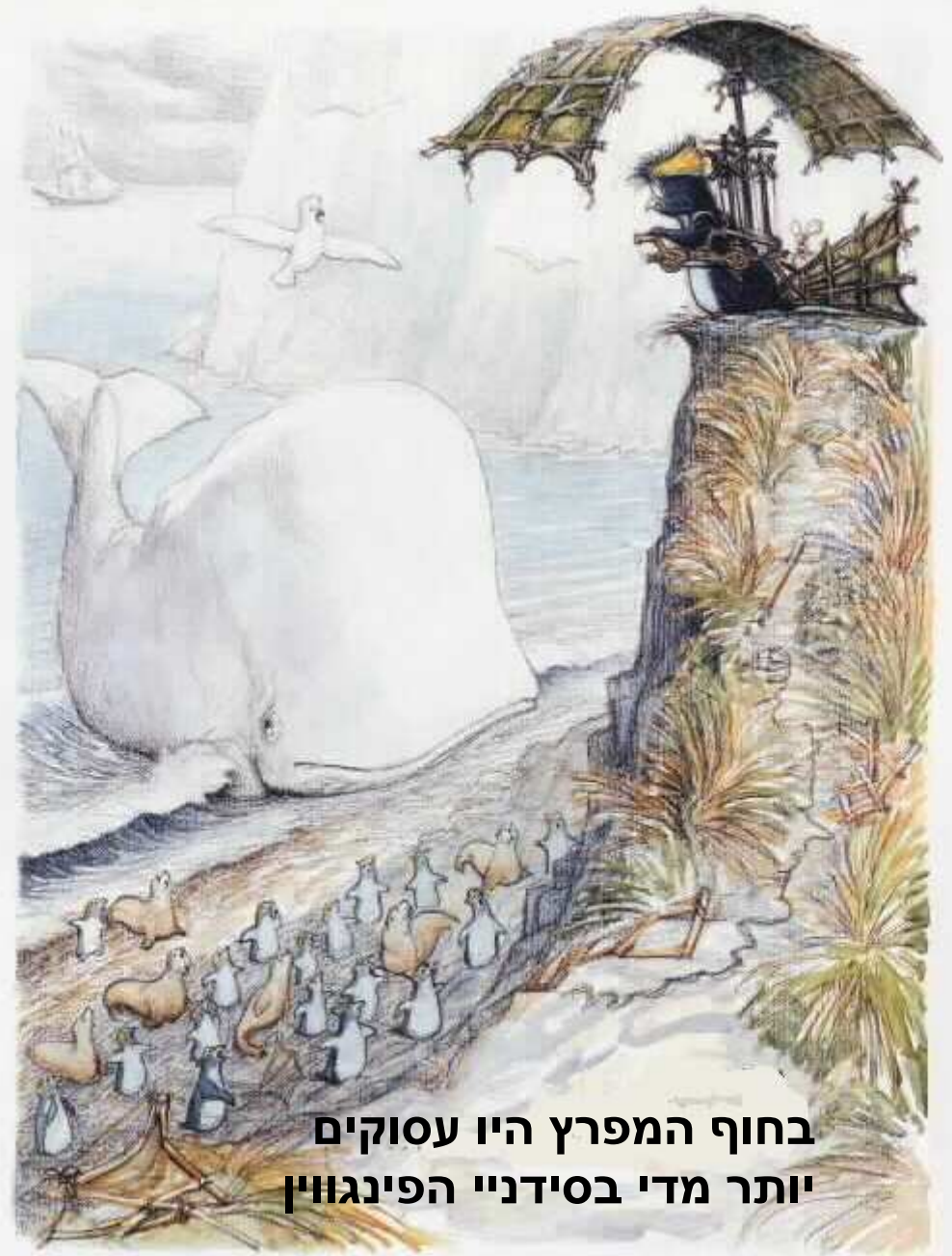
שלו



האחרון



והניסוי



בחוף המפרץ היו עסוקים
יותר מדי בסידניי הפינגווין

**"אולי תמצא לכך עיסוק שקט ובטוח יותר?"
נאנח הידיד של סידניי, ביל הלוויתן.
אבל סידניי לא שם לב. הוא ראה ארגז
שמתקרב לחוף.**



**סידניי היה ממציא, אבל לא טוב במיוחד.
"הניסויים שלך יגרמו לצרות לכולנו"
התלוננו החיות.**

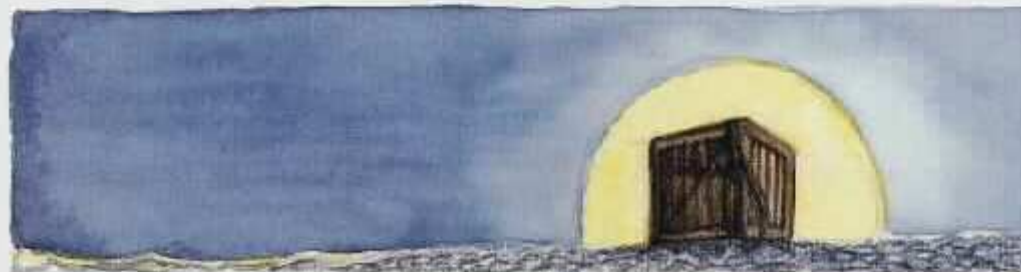




"הי, ראו מה מצאתי!" קרא סידני כשהוא מגלגל את הארגז על החוף. הוא התרגש מאוד, אבל החיות האחרות נרתעו וזזו אחורה.



"זה משהו מבני-אדם, סידני!" קראו כשהם מנענעים את כנפיהם "ציידים באים לפשוט את העורות שלנו ולקחת את הביצים שלנו. דחוף את זה חזרה לים, כסה זאת באצות ועזוב את זה!"



אבל סידני לא יכול היה לעזוב את זה.



הוא הדליק אחד, כדי
לראות טוב יותר.



מה יש בתוך
הארגז.



הו היה מוכרח דעת..



עד שהלוחות נשברו
ב"קראק" גדול.



הוא התאמץ
וגלגל..



עם פתילים
ארוכים ומוזרים.



ובפנים מצא סידניי
משהו דומה לנרות

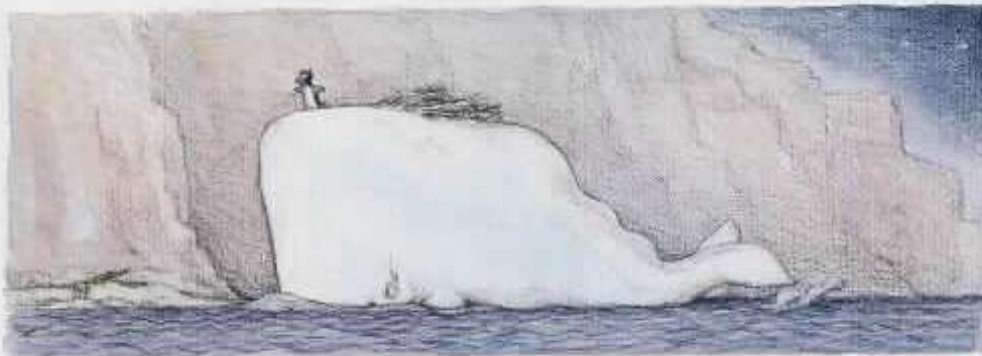




עם ידידו ביל הם שחו מהחוף ואז הביטו אחורה.
 אש גדולה בערה בלילה. עכשיו בוודאי יבואו
 אנשים לצוד את החברים שלו, וכל זאת
 באשמתו.



כשסידני התאושש חיות רוגזות עמדו סביב.
 "טיפש!" קראו "עכשיו כל העולם ראה אותנו. צא
 מכאן! צא מיד!" סידני בכה. הוא לא התכוון
 לגרום לצרות.



הם שחו ממפרץ אחד לשני ואספו עצים ואצות
ים כמה שרק יכלו. ואז סידני התחיל לעבוד.



"אילו רק היינו גדולים
ומפחידים" נאנח ביל
"היו משאירים אותנו
בשקט."



"ביל, אתה גאון!" קרא סידני "בוא,
נתחיל לעבוד"

למחרת ספינת ציידים הופיעה מתוך
הערפל. היא הייתה מלאה צלצלים ומוטות
ותחושת אסון.
סירה הורדה מהספינה. החיות המפוחדות
התחילו לברוח.

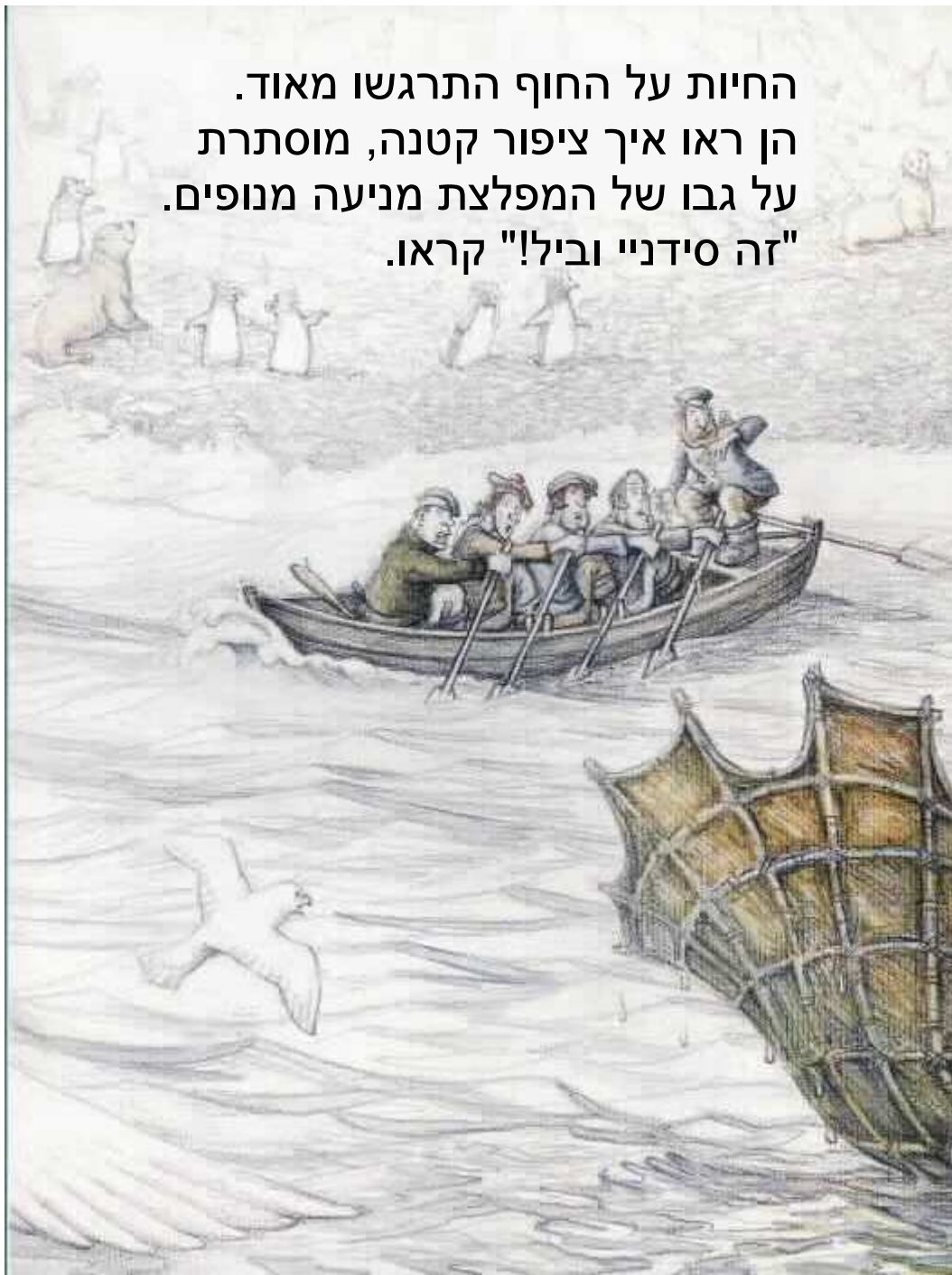




אך פתאום האנשים הפסיקו לחתור.
ייצור ענקי ומוזר הופיע מהצד השני
של המפרץ.



החיות על החוף התרגשו מאוד.
הן ראו איך ציפור קטנה, מוסתרת
על גבו של המפלצת מניעה מנופים.
"זה סידניי וביל!" קראו.





הציידים שבפחד גדול חתרו אל ספינתם
התחילו להסס..
ו'! עוד רעיון של סידניי עלול היה להגמר באסון!



אך באותו רגע רוח
חזקה העיפה אחת
הכנפיים של המפלצת.

וגם שן גדולה אחת נפלה.



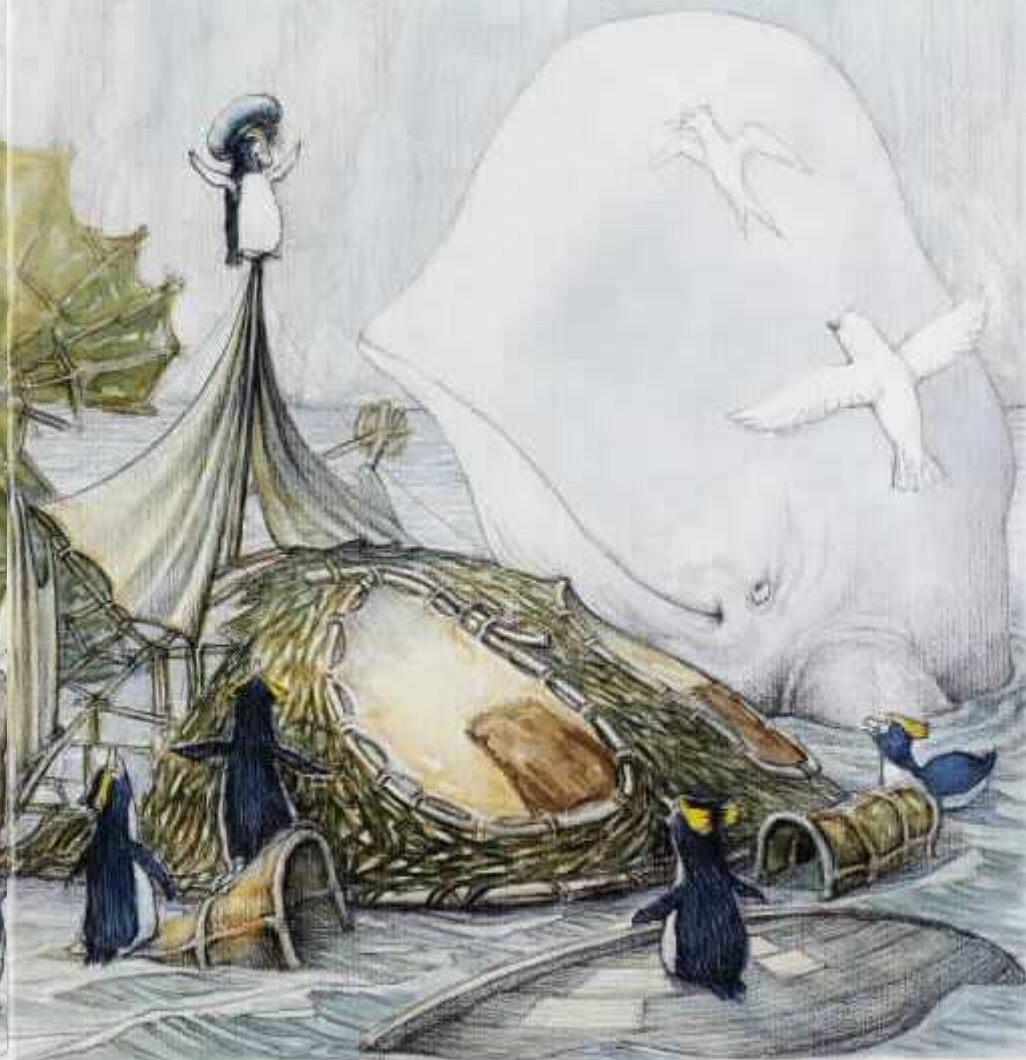
הכל נראה אבוד, אלא שאז משב רוח חזק עבר
מעל ביל, קרע את המסכה שלו וזרק אותה
ישר על הציידים. "הוא רוצה לאכול אותנו!"
הם קראו ושחו לספינתם בבהלה.



"הידד לסידני ולביל!"
 "יקח להם הרבה זמן עד שיעיזו לבוא
 למפרץ שלנו!"



כשהערפל התפזר החיות באו לראות מה
 נשאר מהמפלצת השבורה של סידני.





"בכל מקרה" אמר סידניי "אולי אסביר לכם
את הרעיון הבא שלי.."